

Wat is Nederlandse Opvoed Onzin?

Een van mijn belangrijkste taken als vader is mijn gezin beschermen tegen slechte invloeden. Als ik dit serieus neem, en dat doe ik, betekent dit ook mijn dochter weghouden van dingen die slecht voor haar zijn. Ook als dit zaken zijn die ze zelf wel graag zou willen. En die 'de anderen' wel doen.

Dat brengt soms een strijd in mijn hoofd tussen de opvattingen van mijn moeder en die van mijn vrouw en mij. Besluiten dat onze dochter niet naar een feestje of pretpark gaat, dat ze sommige dingen niet mag eten of drinken, dat ze dingen die haar klasgenoten hebben niet krijgt etc. doen wij vaker dan veel andere ouders. Ook op een respectvolle en dankbare manier met ons praten vinden we belangrijk.

Ik ben natuurlijk een kind van mijn moeder en haar opvoedkundige mening klinkt nog altijd in mijn achterhoofd wanneer ik beslissingen aangaande mijn dochter neem. *“Dat mag je haar eigenlijk niet ontzeggen”, “voor een keertje kan toch wel?”, “Alle klasgenootjes mogen wel naar dat slaapfeestje, Je wilt toch niet dat ze erbuiten valt?”, “Ze heeft al zo weinig vriendjes, wees niet altijd zo kritisch!” “Oh, mag dat ook al niet?” “Maar ik ben haar oma, ik mag haar toch wel een beetje verwennen? Ik zie haar zo weinig!”* Zijn typische mijn-moeder-uitspraken. Ze hoeft ze niet eens uit te spreken, ze zitten in mijn hoofd.

Hun aanwezigheid zorgt ervoor dat ik niet overtuigd en standvastig kan beslissen wat goed is voor onze dochter. Dat ik onvoldoende voor ogen houdt dat we dat niet voor niks zo besluiten, omdat onze Heer dat van ons vraagt.

De enige manier om me van deze ellende te bevrijden is mijn moeders ideeën nog eens scherp bekijken en zien welke schadelijke gevolgen ze kunnen hebben. En ze vervolgens met alle kracht en overtuiging verwerpen.

We hebben het hier over wat ik de **Nederlandse Opvoed Onzin** ben gaan noemen. Principes die op het eerste gezicht goed klinken, maar een desastreuze uitwerking hebben op het gedrag van veel kinderen.

Kinderen moeten alleen maar spelen

Leidt tot egocentrische, onverschillige en klagende kindjes

Kinderen moeten veel vriendjes hebben

Leidt tot overnemen van slecht gedrag en ideeën en verwijdering van God en ouders.

Je moet kinderen niet straffen, alleen stimuleren en prijzen

Leidt tot normloze, ongehoorzame en verwende kinderen

Kinderen moeten openstaan voor de mening van andere kinderen

Leidt tot verwarring over goed en slecht, niet afwijzen van verkeerde ideeën, onduidelijkheid, Anything goes, hoe verwerpelijk de mening ook is.

Het is slecht voor een kind om buiten de groep te vallen

Leidt tot blindheid voor de slechte invloed die groepen kunnen hebben, bij veel groepen wil je niet horen. Bij de Hitlerjugend horen was ooit ook zeer aantrekkelijk voor veel ouders.

Kinderen mogen zelf kiezen wat ze willen

Leidt tot slechte, ongezonde en onverantwoorde keuzes

Iedereen moet altijd gelijk behandeld worden

Leidt tot geen consequenties voor slecht gedrag en cultuur van 'entitlement'

Je kunt zijn wat je wilt

Leidt tot het nastreven van verkeerde of niet bij jou passende doelen. Je kunt niet alles zijn wat je wilt.

Grootouders hebben het recht kinderen te verwennen

Leidt tot ondermijning van ouderlijk gezag, berekenend gedrag van kinderen en conflicten tussen ouders en grootouders

Van de volgende zes **Nederlandse Opvoed Onzin** uitspraken heb ik persoonlijk het meeste last gehad, daarom wilde ik ze graag iets meer toelichten.

Alle vaders van Nederland moeten zich hiertegen wapenen. Je kinderen zullen je dankbaar zijn.

Just say NO to NOO (Nederlandse Opvoed Onzin)!

1. Kinderen moeten alleen maar spelen

“Een kind moet zo lang mogelijk kind zijn”, heb ik mijn moeder talloze keren horen zeggen. Het idee hierachter is dat kinderen “recht hebben” op lol en spelletjes. Het dit recht onthouden is verschrikkelijk.

Maar de gevolgen van dit gedachtengoed zijn vreselijk.

Kinderen leren dat enkel en alleen spelen “leuk” is. Al het andere is voor hen saai en onbelangrijk. Ze leren te focussen op zichzelf, op wat zij willen en raken gefrustreerd als zij iets wat ze graag willen, niet kunnen of mogen. Gevolg: egoïstische, ondankbare, klagende en zeurende mormels.

Zonder het te weten leren ouders hun kinderen dat het verkeerd is om van kinderen iets te vragen of verwachten. Bijvoorbeeld helpen in het huishouden, de tuin of met ander werk. Hierdoor krijgen zij geen gevoel voor wat er nodig is om een huishouden draaiend te houden, en hebben dus geen waardering hiervoor.

Ze leren ook niet dat wat hun ouders voor hen doen, iets waard is, en dat ieder hier naar vermogen aan bij moet dragen. Dat als je iets graag wilt, je er ook iets voor moet willen doen.

Deze gedachte leidt tot kinderen die alleen oog hebben voor zichzelf en plezier.

2. Kinderen moeten veel vriendjes hebben

Op het schoolplein hoor ik iedere dag: “Mama, mag ik bij .. spelen? Van haar papa mag het!”

Toen ik kind was, vond mijn moeder het hartstikke goed dat ik veel vriendjes had en dat ik vaak bij hun ging spelen. Dat het vaak mis ging, deed het veel minder toe.

Ze vraagt mijn dochter nog steeds vrijwel iedere keer of ze nog bij vriendjes of vriendinnetjes is heeft gespeeld. En reageert verontrust als dat niet zo is.

Ik mocht bijna altijd bij vriendjes spelen of hen uitnodigen bij ons. Vaak liet ik me door vriendjes verleiden tot allerlei domme en slechte dingen. Dingen kapot maken, spelen met vuur, graffiti, met luchtbuksen schieten etc. Of ik zag hoe zij hun moeder een grote mond gaven en kopieerde dat thuis.

Dat ik soms slecht gedrag van mijn vriendjes overnam was voor mijn moeder veel minder belangrijk. Het ging erom dat ik veel, en verschillende vriendjes en vriendinnetjes had. Inclusiviteit en ‘sociaal zijn’ vond zij een groot goed .

Kinderen zijn er vaak heel goed in om het slechte in elkaar naar boven te halen en elkaar aan te zetten tot onwenselijk gedrag. Elkaar corrigeren is voor verreweg de meeste kinderen erg moeilijk. Een gevolg is dat je kind thuiskomt en ineens brutaal doet. Of dingen stiekem doet. Of dingen voor je verzwijgt.

Mijn dochter nam bijvoorbeeld het stiekeme gedrag van haar nichtje over toen die een nachtje bij ons kwam logeren. Of ze liet zich door een vriendinnetje pijn doen.

Als je alle vriendjes toelaat en niet kijkt naar de invloed die kinderen op elkaar hebben, maak je het verkeerde belangrijk. Niet alle mensen zijn gelijk, niet alle mensen zijn goed. Niet alle vriendjes hebben een goede invloed op jouw kind.

Dit niet onder ogen zien leidt tot overnemen van slecht gedrag en verkeerde ideeën en verwijdering van God en ouders.

3. Je moet kinderen niet straffen, alleen stimuleren en prijzen

Mijn moeder gelooft dat je 'goed' gedrag zo veel mogelijk moet prijzen en belonen en 'slecht' gedrag zo mogelijk negeren en klein maken.

“Jullie zijn zo streng. Ze heeft toch gezegd dat het haar spijt? “Ze bedoelde het vast niet zo.”

Ik heb, toen ik jong was, meerdere keren stiekem geld uit mijn moeders portemonnee gejat. Toen zij er de eerste keer achter kwam, werd ze wel kwaad maar ik werd verder niet gestraft. Haar manier van hiermee omgaan maakte maar weinig indruk op mij. Ik voelde mij wel een beetje schuldig, maar verder deed het me niks. Dus heb ik het daarna nog een paar keer gedaan, zonder me zorgen te maken over een eventuele straf.

Als mijn moeder me meteen voor straf drie maanden had verboden te hockeyen, zou ik me wel twee keer bedacht hebben voor ik het nog een keer zou doen.

Omdat ik spijt had betuigd en gezegd dat ik het nooit meer zou doen, zag ze geen reden om mij echt te straffen, dus ik had geen reden om te stoppen.

Doordat mijn moeder me geen consequenties gaf, bleef ik een dief.

Als vader weet ik nu dat als ik mijn dochter soms moet laten zien en voelen dat slecht gedrag voor haar slechte gevolgen heeft, anders zal ze dat niet vermijden. Soms is uitleggen en boos toespreken niet genoeg. Wie niet horen kan, moet soms echt voelen. Hoe moeilijk ik het ook vind.

Je wilt je kind geen pijn doen. Maar soms is pijn doen het enige wat je kunt doen om ergere pijn later te voorkomen.

Kinderen alleen maar prijzen en stimuleren en niet soms straffen leidt tot normloze, ongehoorzame en verwende kinderen.

4. Je moet openstaan voor andere meningen

“Zoiets zeg je toch niet?” “Ik respecteer jouw standpunt toch ook?” “Je moet toleranter zijn.”

In Nederland geldt de sociale regel dat je vermijdt een oordeel over iemands overtuiging of zienswijze uit te spreken tegen hem. Dit geldt nog sterker als het een naaste van je is.

Ook mijn ouders vertelden me in mijn jeugd dat ik mensen die iets anders denken of geloven, moest respecteren. Maar wat mensen denken en geloven kan enorme ellende veroorzaken.

Als we het gedachtengoed van de Islam respecteren, respecteren we de overtuiging dat het goed is om met een minderjarige te trouwen en vrouwen te onderdrukken. Dat wil ik niet. Niet voor mezelf en zeker niet voor mijn dochter.

Mijn dochter vertelde dat een klasgenootje twee moeders heeft. Mijn moeder zou dat respecteren. Ik heb mijn dochter verteld dat niemand twee moeders heeft. Het is namelijk biologisch onmogelijk. Ieder van ons heeft één moeder en één vader.

Iedere zienswijze respecteren en tolereren leidt tot onduidelijkheid, vervaging van begrip van goed en slecht en niet tot het afwijzen van verkeerde ideeën. Het maakt niet uit wie het betreft of hoe je iemand kwetst door een oordeel over zijn mening te hebben.

We hebben hier in Nederland vrijheid van meningsuiting. Dat is iets anders dan het kritiekloos accepteren van ieders opvatting. Tolerantie wordt als een groot goed, als een positieve eigenschap beschouwd. Dat is het niet.

Andermans meningen altijd respecteren leidt tot niet afwijzen van verkeerde ideeën. Anything goes, hoe verwerpelijk de mening ook is.

Als je dit aan je kind leert, creëer je onvermogen om voor zijn overtuiging uit te komen en anderen er op aan te spreken.

5. Een kind moet 'erbij horen' en niet buiten de groep vallen

Mijn moeder is als de dood dat onze dochter een buitenbeentje is. Zij zou haar het liefst aan alle kleding- en speelgoedtrends mee laten doen om te voorkomen dat ze anders is dan de andere kinderen op school.

Toen we onze dochter naar een andere school wilden laten overstappen, was mijn moeder hier zwaar tegen. Ze bleef benadrukken dat we onze dochter niet uit haar vertrouwde omgeving mochten halen en dat we haar doodongelukkig zouden maken daar dat toch te doen.

Ze zei het niet zo, uit haar reactie bleek dat wij slechte ouders zijn die niet het beste voor ons kind wilden doen. Zij, de deskundige, wist ons haarfijn uit te leggen hoe slecht het voor onze dochter zou zijn.

Toen we dit toch doorzetten, drukte ze ons op het hart om in ieder geval het nieuwe schooljaar af te wachten voor de overstap, "anders ruk je haar weg van de mensen die ze kent en valt ze zo buiten de groep op de nieuwe school".

Mijn dochter logeerde een paar jaar geleden bij oma en had geen zin om met oma en de nichtjes kerststukjes te maken. "Maar je nichtjes doen het toch ook?" Probeerde oma haar over te halen.

Niet ergens buiten vallen, bij 'de rest' willen horen, het zit zo diep ingebakken in haar manier van denken, en deze manier van naar je leven kijken heeft me enorm verpest.

Ik heb nog steeds grote moeite om me onafhankelijk op te stellen, om te doen wat ik moet doen, zonder me om reacties van anderen druk te maken.

Proberen erbij te horen leidt tot het opofferen van principes en waarden. Als onderdeel van de groep is het moeilijk om zelf keuzes te maken die bij de 'anderen' niet in de smaak vallen. Net als de ouders van de blinde jongen die niet wilden getuigen dat Jezus hun zoon genezen had, uit angst voor de reactie van anderen in Johannes 9 :19-24:

En zij vroegen hun: Is dit uw zoon, van wie u zegt dat hij blindgeboren is? Hoe kan hij dan nu zien? Zijn ouders antwoordden hun en zeiden: Wij weten dat dit onze zoon is en dat hij blindgeboren is, maar hoe hij nu ziet, weten wij niet, of wie zijn ogen geopend heeft, weten wij niet. Hij is volwassen, vraag het hemzelf, hij zal voor zichzelf spreken. Dit zeiden zijn ouders omdat zij bevreesd waren voor de Joden; want de Joden waren al overeengekomen dat, als iemand zou belijden dat Hij de Christus was, hij uit de synagoge geworpen zou worden.

Deze angst om uit de groep gestoten te worden heb ik zelf ook vaak gevoeld. Het leidt tot blindheid voor de slechte invloed die een groep kan hebben.

6. Kinderen mogen zelf kiezen wat ze willen

Mijn nichtje van vijf mocht zelf kiezen wat ze met haar verjaardag wilde eten. Tot ons afgrijzen koos zij voor McDonalds. Wij waren er niet bij, maar hebben toen we in de familie-app de foto's hiervan zagen, onze afkeer van deze keuze duidelijk gemaakt. En de reden die we hiervoor hebben. Geen reactie.

Een goede vriend van mij kon alleen Dora koekjes kopen voor zijn dochter, anders werd zij boos en verdrietig. "Je zei dat ik zelf mocht kiezen" klaagde ze iedere keer dat hij iets anders voor haar wilde kopen.

Kinderen hebben begeleiding en grenzen nodig, ook, en vooral, bij het kiezen.

Als je je kinderen niet leert dat McDonalds een verderfelijk en ongezond bedrijf is, lever je ze over aan de verleidingsmachine die door dit soort bedrijven op je kind wordt afgevuurd.

Als je je kinderen niet leert dat wat hun moeder maakt oneindig veel liefdevoller, gezonder en beter is, kunnen ze zich niet wapenen tegen het marketinggeweld van grote bedrijven.

Door haar zelf te laten kiezen, beschermden mijn broer en zijn vrouw hun dochter niet. En mijn vriend beschermde zijn dochter ook niet, door haar steeds haar zin te geven.

Kinderen vaak zelf laten kiezen leidt tot slechte, ongezonde en onverantwoorde keuzes. Ze leren om verkeerde dingen te willen en te krijgen.